

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ⁵³לְאֵלֶּה תַחֲלֶק
הָאָרֶץ בְּנַחֲלֶה בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת: ⁵⁴לְרֹב תְּרַבֶּה נַחֲלֹתוֹ
וְלַמְעַט תַּמְעִיט נַחֲלֹתוֹ אִישׁ לְפִי פְקֻדֵי יִתֵּן
נַחֲלֹתוֹ: ⁵⁵אֶךְ־בְּגוֹרֵל יַחֲלֶק אֶת־הָאָרֶץ לְשְׁמוֹת מִטּוֹת־
אֲבֹתָם יִנְחֹלוּ: ⁵⁶עַל־פִּי הַגּוֹרֵל תַּחֲלֶק נַחֲלֹתוֹ בֵּין רֹב
לַמְעַט: ⁵⁷וְאֵלֶּה
פְּקוּדֵי הַלְוִי לְמִשְׁפַּחְתָּם לְגִרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת
הַגִּרְשֵׁנִי לְקָהָת מִשְׁפַּחַת הַקְּהֹתִי לְמִרְרִי מִשְׁפַּחַת
הַמִּרְרִי: ⁵⁸אֵלֶּה | מִשְׁפַּחַת לְוִי מִשְׁפַּחַת הַלְבִּנִי
מִשְׁפַּחַת הַחֲבֹרָנִי מִשְׁפַּחַת הַמַּחֲלִי מִשְׁפַּחַת
הַמוּשִׁי מִשְׁפַּחַת הַקָּרְחִי וְקָהָת הוֹלֵד אֶת־עַמְרָם:
⁵⁹וְשֵׁם | אִשֶׁת עַמְרָם יוֹכָבֵד בַּת־לְוִי אֲשֶׁר יָלְדָה
אֹתָהּ לְלְוִי בְּמִצְרַיִם וַתֵּלֶד לְעַמְרָם אֶת־אֶהֱרֹן
וְאֶת־מֹשֶׁה וְאֵת מְרִים אַחֲתָם: ⁶⁰וַיּוֹלֵד לְאֶהֱרֹן אֶת־
נָדָב וְאֶת־אֲבִיהוּא אֶת־אֶלְעָזָר וְאֶת־אִיתָמָר: ⁶¹וַיָּמָת
נָדָב וְאֲבִיהוּא בְּהַקְרִיבֵם אֲשֶׁר־זָרָה לְפָנָי יְהוָה:
⁶²וַיְהִי פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים אָלֶף כָּל־זָכָר
מִבֶּן־חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה כִּי | לֹא הִתְּפַקְדוּ בַּתּוֹף בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא־נָתַן לָהֶם נַחֲלָה בַּתּוֹף בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
⁶³וְאֵלֶּה פְּקוּדֵי מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פָּקְדוּ
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ:
⁶⁴וּבִאֵלֶּה לֹא־הָיָה אִישׁ מִפְּקוּדֵי מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן
הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַר
סִינִי: ⁶⁵כִּי־אָמַר יְהוָה לָהֶם מוֹת יָמָתוֹ בְּמִדְבַר
וְלֹא־נֹתַר מֵהֶם אִישׁ כִּי אִם־כָּלֵב בֶּן־יִפְנֶה
וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן: ⁽²⁷⁾וַתִּקְרַבְנָה בָּנוֹת
צִלְפַּחַד בֶּן־חֲפֹר בֶּן־גִּלְעָד בֶּן־מְכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה
לְמִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה בֶּן־יוֹסֵף וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֹתָיו
מִחֲלָה נַעֲוָה וְחַגְלָה וּמִלְכָּה וְתַרְצָה: ²וַתַּעֲמִדְנָה לְפָנָי
מֹשֶׁה וְלְפָנָי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְלְפָנָי הַנְּשִׂאִים וְכָל־
הָעֵדָה פָּתַח אֶהְלֵמוּעַד לֵאמֹר: ³אֲבִינֹ מֵת בְּמִדְבַר
וְהוּא לֹא־הָיָה בַּתּוֹף הָעֵדָה הַנּוֹעֲדִים עַל־יְהוָה בְּעֵדַת־
קָרַח כִּי־בַחֲטָאוּ מֵת וּבָנָיִם לֹא־הָיוּ לוֹ: ⁴לָמָּה יַגְרַע
שֵׁם־אֲבִינוֹ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ כִּי אֵין לוֹ בֶּן תְּנַהֲלֵנוּ
אַחֲזָה בַּתּוֹף אַחֲזִי אֲבִינוֹ: ⁵וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת־מִשְׁפָּטָן

וידבר יהוה אל משה לאמר לאלה תחלק
הארץ בנחלה במספר שמות לרב תרבה נחלתו
ולמעט תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן
נחלתו אך בגורל יחלק את הארץ לשמות מטות
אבתם ינחלו על פי הגורל תחלק נחלתו בין רב
למעט ואלה
פקודי הכוי למשפחותם לגרשון משפחות
הגרשני לקהת משפחות הקהתי למררי משפחות
המררי אלה משפחות לוי משפחות הלבני
משפחות החברני משפחות המחלי משפחות
המושי משפחות הקרחי וקהת הולד את עמרם:
ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה
אותה ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן
ואת משה ואת מרים אחותם: ויולד לאהרן את
נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר:
ונדב ואביהוא בהקריבם אשר זרה לפני יהוה:
ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר
מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני
ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל
אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו
את בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו:
ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן
הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר
סיני כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר
ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה
ויהושע בן נון ותקרבה בנות
צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה
למשפחות מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותיו
מחלה נעוה וחגלה ומלכה ותרצה: ותעמדנה לפני
משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל
העדה פתח אהל מועד לאמר אבינו מת במדבר
והוא לא היה בתוף העדה הנועדים על יהוה בעדת
קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו למה יגרע
שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנהלנו
אחזה בתוף אחי אבינו ויקרב משה את משפטן

לפני יהוה:

לפני יהוה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ⁷כֵּן בְּנֹת צְלָפְחָדֹד דְּבַרְתָּ נְתַן תִּתֵּן לָהֶם אַחֲזַת נַחֲלָה בְּתוֹךְ אַחֵי אֲבִיהֶם וְהִעֲבַרְתָּ אֶת־נַחֲלַת אֲבִיהֶן לָהֶן: ⁸וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ כִּי־יָמוּת וּבֵן אֵין לוֹ וְהִעֲבַרְתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְבָתוֹ: ⁹וְאִם־אֵין לוֹ בֵּת וּנְתַתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְאָחָיו: ¹⁰וְאִם־אֵין לוֹ אָחִים וּנְתַתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְאָחֵי אָבִיו: ¹¹וְאִם־אֵין אָחִים לְאָבִיו וּנְתַתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְשֹׂאֲרוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ וַיִּרְשׁ אֹתָהּ וְהָיְתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֶקֶת מִשְׁפָּט כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר כֵּן בְּנֹת צְלָפְחָדֹד דְּבַרְתָּ נְתַן תִּתֵּן לָהֶם אַחֲזַת נַחֲלָה בְּתוֹךְ אַחֵי אֲבִיהֶם וְהִעֲבַרְתָּ אֶת גִּזְרֹת אֲבִיהֶן לָהֶן וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ כִּי יָמוּת וּבֵן אֵין לוֹ וְהִעֲבַרְתֶּם אֶת גִּזְרֹתוֹ לְבָתוֹ וְאִם אֵין לוֹ בֵּת וּנְתַתֶּם אֶת גִּזְרֹתוֹ לְאָחָיו וְאִם אֵין לוֹ אָחִים וּנְתַתֶּם אֶת גִּזְרֹתוֹ לְאָחֵי אָבִיו וְאִם אֵין אָחִים לְאָבִיו וּנְתַתֶּם אֶת גִּזְרֹתוֹ לְשֹׂאֲרוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ וַיִּרְשׁ אֹתָהּ וְהָיְתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֶקֶת מִשְׁפָּט כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה

¹²וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲלֶה אֶל־הָר הָעֵבְרִים הַזֶּה וּרְאֵה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: ¹³וּרְאִיתָה אֹתָהּ וְנֹאסַפְתָּ אֶל־עַמִּיךָ גַּם־אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר נֹאסַף אֶהְרֹן אַחִיד: ¹⁴כַּאֲשֶׁר מְרִיתֶם פִּי בְּמַדְבַּר־צֹן בְּמַרְיַב־הָעֵדָה לְהַקְדִּישָׁנִי בַּיָּמִים לְעֵינֵיהֶם הֵם מִי־מַרְיַב־קָדֵשׁ מַדְבַּר־צֹן: ¹⁵וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר: ¹⁶יִפְקֹד יְהוָה אֱלֹהֵי הַרוּחַת לְכָל־בָּשָׂר אִישׁ עַל־הָעֵדָה: ¹⁷אֲשֶׁר־יֵצֵא לְפָנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יָבֹא לְפָנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יוֹצִיאֵם וְאֲשֶׁר יָבִיאֵם וְלֹא תִהְיֶה עֵדוּת יְהוָה כַּצֹּאֵן אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם רַעַה: ¹⁸וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן אִישׁ אֲשֶׁר־רוּחַ בּוֹ וְסַמַּכְתָּ אֹת־יָדְךָ עָלָיו: ¹⁹וְהִעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לְפָנַי אֶלְעֶזֶר הַכֹּהֵן וּלְפָנַי כָּל־הָעֵדָה וְצִוִּיתָהוּ אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם: ²⁰וּנְתַתָּה מֵהוֹדֶךָ עָלָיו לְמַעַן יִשְׁמְעוּ כָּל־עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ²¹וּלְפָנַי אֶלְעֶזֶר הַכֹּהֵן יַעֲמֹד וְשָׂאֵל לוֹ בְּמִשְׁפָּט הָאוּרִים לְפָנַי יְהוָה עַל־פִּיו יֵצְאוּ וְעַל־פִּיו יָבֹאוּ הוּא וְכָל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֹתוֹ וְכָל־הָעֵדָה: ²²וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמֵדְהוּ לְפָנַי אֶלְעֶזֶר הַכֹּהֵן וּלְפָנַי כָּל־הָעֵדָה: ²³וַיִּסְמָךְ אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיִּצְוֵהוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עֲלֶה אֶל הַר הָעֵבְרִים הַזֶּה וּרְאֵה אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וּרְאִיתָה אֹתָהּ וְנֹאסַפְתָּ אֶל עַמִּיךָ גַּם אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר נֹאסַף אֶהְרֹן אַחִיד כַּאֲשֶׁר מְרִיתֶם פִּי בְּמַדְבַּר צֹן בְּמַרְיַב־הָעֵדָה לְהַקְדִּישָׁנִי בַּיָּמִים לְעֵינֵיהֶם הֵם מִי מַרְיַב־קָדֵשׁ מַדְבַּר צֹן וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֵאמֹר יִפְקֹד יְהוָה אֱלֹהֵי הַרוּחַת לְכָל בָּשָׂר אִישׁ עַל הָעֵדָה אֲשֶׁר יֵצֵא לְפָנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יָבֹא לְפָנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יוֹצִיאֵם וְאֲשֶׁר יָבִיאֵם וְלֹא תִהְיֶה עֵדוּת יְהוָה כַּצֹּאֵן אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם רַעַה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח אֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ וְסַמַּכְתָּ אֹת יָדְךָ עָלָיו וְהִעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לְפָנַי אֶלְעֶזֶר הַכֹּהֵן וּלְפָנַי כָּל הָעֵדָה וְצִוִּיתָהוּ אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם וְנָתַתָּה מֵהוֹדֶךָ עָלָיו לְמַעַן יִשְׁמְעוּ כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְפָנַי אֶלְעֶזֶר הַכֹּהֵן יַעֲמֹד וְשָׂאֵל לוֹ בְּמִשְׁפָּט הָאוּרִים לְפָנַי יְהוָה עַל פִּיו יֵצְאוּ וְעַל פִּיו יָבֹאוּ הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתוֹ וְכָל הָעֵדָה וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח אֶת יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמֵדְהוּ לְפָנַי אֶלְעֶזֶר הַכֹּהֵן וּלְפָנַי כָּל הָעֵדָה וַיִּסְמָךְ אֶת יָדָיו עָלָיו וַיִּצְוֵהוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר צֹו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת קַרְבְּנֵי לִחְמֵי לֶאֱשִׁי רִיחַ נִחְחִי תִשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ: ³וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֲלֶה תְּמִיד: ⁴אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ²צֹו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־קַרְבְּנֵי לִחְמֵי לֶאֱשִׁי רִיחַ נִחְחִי תִשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ: ³וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֲלֶה תְּמִיד: ⁴אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה

בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים:
 5. ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתית
 רביעת ההין: 6. עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח
 ניחח אשה ליהוה: 7. ונסכו רביעת ההין לכבש
 האחד בקדש הסף נסוף שכר ליהוה: 8. ואת הכבש
 השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר ונסכו
 תעשה אשה ריח ניחח ליהוה:
 9. וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימם ושני
 עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: 10. עלת שבת
 בשבתו על-עלת התמיד ונסכה:
 11. ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני-
 בקר שנים ואיל אחד כבשים בני-שנה שבעה
 תמימם: 12. ושלושה עשרנים סלת מנחה בלולה
 בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה
 בלולה בשמן לאיל האחד: 13. ועשרן עשרון סלת
 מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח
 ניחח אשה ליהוה: 14. ונספיהם חצי ההין יהיה לפר
 ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין
 זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה: 15. ושעיר
 עזים אחד לחטאת ליהוה על-עלת התמיד יעשה
 ונסכו:

בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
 ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתית
 רביעת ההין עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח
 ניחח אשה ליהוה ונסכו רביעת ההין לכבש
 האחד בקדש הסף נסוף שכר ליהוה ואת הכבש
 השני תעשה בין הערבים כמנחות הבקר ונסכו
 תעשה אשה ריח ניחח ליהוה
 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני
 עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו עלת שבת
 בשבתו על עלת התמיד ונסכה
 ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני
 בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה
 תמימם ושלושה עשרנים סלת מנחה בלולה
 בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה
 בלולה בשמן לאיל האחד ועשרן עשרון סלת
 מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח
 ניחח אשה ליהוה ונספיהם חצי ההין יהיה לפר
 ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין
 זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה ושעיר
 עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה
 ונסכו